

پرشن و پاسخ علمی

دکتر مرتضی شمینی

گروه فارماکولوژی دانشکده پزشکی - دانشگاه علوم پزشکی تهران

رنگ دانه سیاه ملاتین می‌شود. اهمیت MSH در انسان کاملاً ارزیابی نشده است ولی افزایش تولید آن می‌تواند باعث افزایش رنگ دانه پوست در بیماری آدیسون (کم کاری قشر غده فوق کلیوی)، بعضی از موارد تیروتوکسیکوز و حاملگی باشد. هورمونی بنام ملاتوتین در غده پینال (Pineal body) یا چشم سوم حیوانات خونسرد از سروتونین ساخته می‌شود که اثر ملاتین را خنثی می‌کند.

غده تیموس عمدتاً مرکب از سلولهای اپیتلیال (بیشتر در قسمت مرکزی) و لنفوسيتها یا تیموسيتها (بیشتر در قسمت قشری) است. در سنین بلوغ به حداقل وزن خود می‌رسد و بعداز آن کوچک می‌شود. سلولهای پیش‌سازی که توسط مغز استخوان وارد خون می‌شوند در غده تیموس بدام افتاده و مورد پردازش قرار می‌گیرند و خاصیت شناسایی یک آنتیزن خاصی را پیدا می‌کنند. قسمت عده این سلولها تخریب شده و فقط سلولهایی که nonself reactive cells هستند تیموس را ترک کرده و وارد خون می‌شوند و به بافت‌های لنفوئید رفته و

۹ - آقای اخانم سلمه نژاد دانش‌آموز دبیرستانی خوش خط از یزد طی نامه‌ای در مورد نقش غده هیپوفیز (میانی) در انسان و نقش غده تیموس سؤال کرده‌اند.

□ ضمن تشرک از این دانش‌آموز علاقه‌مند، به اطلاع ایشان می‌رسانیم غده هیپوفیز (Hypophysis or Pituitary gland) که در زیر مغز توسط ساقه هیپوفیزی از هیپوتalamوس آویزان است شامل دو قسمت اصلی خلفی یا نوروهیپوفیز و قدامی یا آدنوهیپوفیز است که این دو قسمت بطور جداگانه تکامل می‌یابند و سپس در کنار هم قرار می‌گیرند. این دو قسمت اعمال کاملاً متفاوت دارند که می‌توانید در صورت تمایل، در مجله رازی شماره بهمن ماه ۱۳۷۴ در باره فیزیولوژی و فارماکولوژی آن مطالعی را بخوانید. قسمت حد واسط (Pars intermedia) که بین دو قسمت قدامی و خلفی هیپوفیز قرار دارد یک هورمون محرك ملانوفور (MSH) تولید می‌کند که ساختمان شیمیایی آن شبیه قسمتی از ساختمان کورتیکوتروفین (ACTH) است. این هورمون ملانوسیتها را در پوست تحریک و باعث سنتز

به لنفوسيتهاي T می‌شوند که برای ايجاد ايمني واسطه‌گری شده از طريق سلول ضروري هستند. اگر تيموس در طول زندگی جنتی عمل کرد خود را از دست دهد یا در دوران نوزادی برداشته شود بافت لنفوئید قادر به تولید T- لنفوسيتها نخواهد بود و باين ترتيب يکی از بازووهای اصلی سیستم ايمني يعني ايمني واسطه‌گری شده از طريق سلول تکامل پیدا نخواهد کرد. T- لنفوسيتها مستقیماً روی آنتیژن عمل کرده و ايجاد لنفوکین‌ها می‌کند. تيموس هورمونهای مختلف نیز تولید می‌کند که بلوغ T-سل‌های نارس و اعمال T-سل‌های بالغ را تنظیم می‌کند.

از مهم‌ترین این هورمونها زینک تیمولین است که در خون با غلظت کافی وجود دارد و با برداشتن تيموس یا پس رفتگی تيموس، غلظت آن در خون کم می‌شود. اين هورمون از سلولهای اپیتلیال تيموس ترشح می‌شود. اينترلوكین‌ها در تکامل T- لنفوسيتها نقش مکملی مهم با هورمونهای تيميك دارند. **تيموزين فــركشن 7** (Thymosin fraction V = TFV) و تيمواستيمولين دو عصاره تيميك هستند و اخيراً سه پپتيد خالص شده به اسمی تيموزين ۱^a، تيموپوئيتين و فاكتور هومورال تيميك نيز جدا شده و تحت تجربه باليني قرار گرفته‌اند. اين پروتئينها به طور شيميابي سنتز شده و يا به روش مهندسي ژنتيك توليد شده‌اند. اين پپتيدها از لاحظ شيميابي با هم متفاوت هستند ولی همگي عمل T- سل‌ها را در آزمایشگاه و نيز ايمني واسطه‌گری شده توسط T-سل‌ها را در بدن تنظیم می‌کنند. عصاره‌های مشتق از منشاء گاو، ايجاد واکنشهای آлерجيک می‌کنند. فراآروده‌های خالص شده

ایمونوژنیک نیستند و ظاهرًا عاری از اثرات جانبی می‌باشند. مطالعات حیوانی نشان داده که این فرآورده‌های هورمونی، نقص‌های ایمنی ايجاد شده در اثر بالا رفتن سن، سرطان، بیماریهای خود ایمنی و پس از درمان با داروهای سرکوبگر ایمنی را بطور نسبی معکوس می‌کنند. مصرف بالینی این فرآورده‌ها باعث افزایش تعداد T-سل‌ها و عملکرد آنها می‌شود. مصرف این هورمونها در بیماران مبتلا به ARC (AIDS - related complex) باعث اصلاح عملکرد T- لنفوسيتها شده است.

TFV و تيموزين^{۱a} در تحقیقات سرطانی بکار می‌روند و مطالعات مقدماتی نشان داده که در سرطان ریه، سر و گردن و کلیه سودمند هستند. مطالعات جدید، تقویت اثر پپتیدهای تیمیک و اینترلوكین‌ها را تایید کرده و در آینده کاربرد توأم هورمونهای تیمیک با اینترلوكین‌ها در درمان سرطان و تضییف ایمنی وابسته به سن، منطقی به نظر می‌رسد.

۳- آقای دکتر محمد سعید مقداری از فلاورجان نوشته‌اند که در صفحه ۴۱ شماره مهرماه ۷۴ در مقاله‌ای تحت عنوان مصرف دیورتیک‌ها در نارسائی قلبی (ترجمه آقای دکتر صدر) نوشته شده که مصرف همزمان داروهای مهار کننده آنزیم تبدیل کننده آنژیوتانسین و مدرهای نگهدارنده پتاسیم، ايجاد کاهش خطرناک پتاسیم می‌کند و درباره صحت یا عدم صحت این جمله توضیح خواسته‌اند.

□ به اطلاع ايشان می‌رسانيم که همانطوریکه جنباعالي اشاره کرده‌اید اين جمله، اشتباه چاپی بوده و صحیح آن «افزایش خطرناک پتاسیم» می‌باشد زیرا هر دو گروه دارویی یاد شده باعث افزایش پتاسیم خون می‌شوند.

۳- آقای دکتر شاپور نصرالهی پور از مسجد سلیمان، ضمن اظهار لطف، خواستار معرفی مرجعی شده‌اند که در آن راجع به اثر زمان و عوامل محیطی بر پایداری داروها بحث شده باشد و در ضمن خواستار لیستی از داروهای شده‌اند که با فرا رسیدن تاریخ انقضای مصرف آنها، مواد با اثرات سوء بیشتر در آنها تولید می‌شود.

□ به اطلاع ایشان می‌رسانیم که در این جمله کربوکسیلاسیون باید به دکربوکسیلاسیون اصلاح شود.

۵- نامه‌ای دریافت کردیم از آقای مسعود سلطانی از اهر که ضمن اظهار لطف سؤالاتی را نیز مطرح کرده‌اند که به بعضی از آنها پاسخ می‌دهیم:

□ الف - در باره بیماری جذام و داروهای ضد جذام جدید پرسیده‌اند و در ضمن در باره انتشار کتاب سوم از سری کتابهای فارماکولوژی پرس و جو نموده‌اند. به اطلاع ایشان می‌رسانیم که کتاب سوم این سری از کتابها تحت عنوان شبیه درمانی منتشر شده که حاوی داروهای ضد باکتری، ضد ویروس، ضد قارچ، ضد انگل، ضد سرطان و ... می‌باشد و پاسخ این سؤال خود را در همین کتاب می‌توانند پیدا کنند.

ب - پرسیده‌اند که اگر نسبت به عوامل اکسید کننده مثل بنزوئیل پراکساید حساسیت وجود داشته باشد آیا درمان با تراسایلکین برای درمان آنکه سودمند است؟

اگر بیماری نسبت به عوامل مسبب پوست اندازی (Peeling agents) مثل بنزوئیل پراکساید و تره - تینوئین عدم تحمل داشته باشد مصرف موضعی آنتی بیوتیک‌ها مثل تراسایلکین ۰/۲۲ درصد یا کلیندامایسین یک درصد می‌تواند سودمند باشند، گرچه سودمندی آنها کمتر از آنتی بیوتیک‌های سیستمیک می‌باشد. در مورد مصرف خوراکی آنتی بیوتیک‌ها، اوکسی تراسایلکین ۲۵۰ میلی گرم سه بار در روز از هفته اول تا چهارم خورده می‌شود و سپس دوز را به دو بار در روز تقلیل می‌دهند تا اصلاح آنکه ایجاد شود. بجای آن می‌توان از ماینوسایلکین، ۵۰ میلی گرم دوبار در روز به مدت ۶ هفته استفاده شود یا اریترو مایسین ویتامین C چنین اتفاقی رخ می‌دهد.

۴- آقای دکتر مجتبی طالبیان از تهران نوشته‌اند که در مقاله‌ای تحت عنوان تفاوت‌های بین نژادی در پاسخ‌دهی به داروهای که توسط آقای دکتر کبری‌ای زاده نوشته شده در صفحه ۲۵ شماره مهرماه ۷۴ مجله رازی، آمده است که لوروپارادر اثر کربوکسیلاسیون به دوپامین تبدیل می‌شود و در باره صحت این جمله توضیح خواسته‌اند.

کرومولین سدیم معمولاً در درمان پروفیلاکتیک التهاب ملتحمه آرژیک یا ورم ملتحمه بهاره (Vernal Conjunctivitis) و موارد مشابه آن بکار می‌رود و با تثبیت غشاء مست - سل‌ها، آزاد شدن میانجی‌های شیمیایی مثل هیستامین و لوکوتربین‌ها و غیره را کاهش می‌دهد.

هـ-کتوکوتازول از طریق موضعی مثلاً به صورت شامپوی حاوی این دارو یا کرم در درمان درماتیت سبوره‌ای مؤثر می‌باشد.

۶-آقای حسن نویری مقدم از میانه اطلاعاتی در باره اینترلوکین - ۳ خواسته‌اند.

اینترلوکین - ۳ ابتدا به عنوان یک تنظیم کننده خونسازی کشف شد. اینترلوکین - ۳ انسانی یک گلیکوپروتئین با زنجیر پلی‌پپتیدی واحد و با وزن ملکولی $15/4$ کیلولالتون است و امروزه تولید اینترلوکین - ۲ نوترکیب تنها راه عملی برای بدست آوردن مقادیر کافی آن جهت مصرف بالینی می‌باشد. بین فعالیتهای عملی اینترلوکین - ۳ و فاکتورهای محرك کولونی (CSFs) شناخته شده، بویژه GM-CSF تشابهاتی وجود دارد (شکل ۱). اینترلوکین - ۳ و CSF - GM، هر دو اثرات گسترده تحریکی روی سلولهای خونساز دارند ولی اینترلوکین - ۳ روی تکثیر مگاکاریوسیت، اریتروئید و بلاست سل اثرات قوی‌تر داشته و از لحاظ قادر بودن برای تحریک تکثیر مست سل منحصر به فرد است. مصرف توأم اینترلوکین - ۳ با CSF - G و GM - CSF یا M - CSF منجر به افزایش تکثیر سلولهای گرانولوسیتی و ماکروفاز انسان می‌شود. در سرطان پیشرفت‌هه تخمدانی استفاده از دوزهای ۵ تا ۱۰ مایکروگرم برای هر کیلوگرم در روز - rhlL باعث تقویت اثر شیمی درمانی شده است.

۲۵۰ میلی‌گرم سه بار در روز به مدت ۱ تا ۴ هفته شروع شده و سپس به دو بار در روز تقلیل می‌یابد تا اصلاح آکنه درمان ادامه پیدا می‌کند که ممکن است چندین ماه طول بکشد.

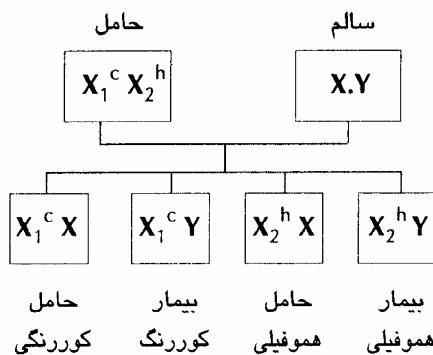
برای بیمارانی که در برابر این درمانها مقاوم هستند مصرف دوزهای کوچک آنتی‌آندروروژنها یا ایزوپریدینوئین باید زیر نظر یک درماتولوژیست مصرف شوند. اسید آزلائیک (Azelaic acid) فعالیت ضد میکروبی داشته و در ضمن کراتینیزه شدن را در داخل فولیکول تغییر می‌دهد و به صورت کرم 20% از طریق موضعی برای درمان آکنه مخصوصاً در آکنه باکومدون (Comedonal acne) سودمند است.

ج - در باره مصرف پروژسترون در الكل ایزوپریدین برای درمان ریزش مو، قبلاً در قسمت پرسش و پاسخ علمی نظر خود را گفته‌ایم. اگر پزشک مودر نظر شما رفرانسی برای سودمندی این فراورده و مکانیسم اثر آن در ریزش مو دارد به دفتر مجله ارسال فرمایید تا به اطلاع خوانندگان برسانیم.

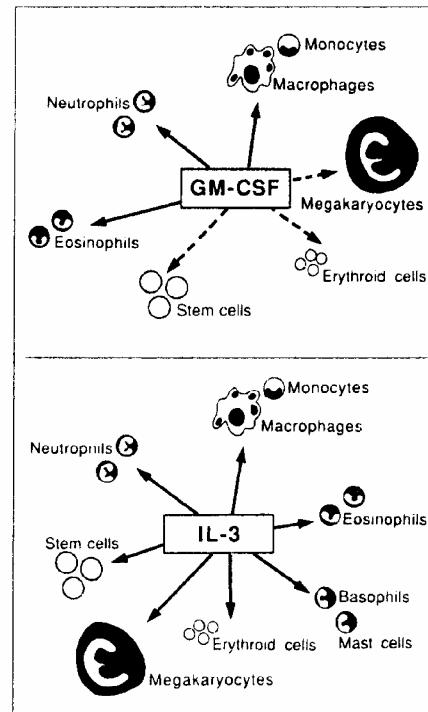
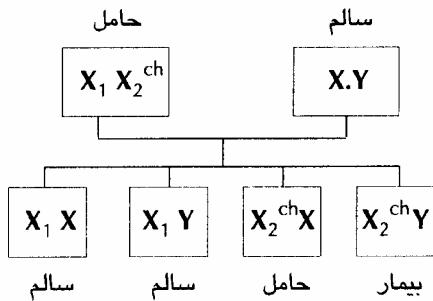
د - در باره بلفاریت (Blepharitis) و مصرف کرومولین برای درمان آن سؤال کرده‌اند. بلفاریت یک بیماری التهابی پلک بویژه در لبه پلک است که معمولاً مربوط به سبوره یا عفونت با استافیلوکوک طلایی است که هر مورد باید درمان ویژه خود را داشته باشد. برای درمان، باید چشم را مرتب با پنبه خیس پاک نمود و علیه استافیلوکوک آنتی‌بیوتیک موضعی استفاده نمود. تتراسایکلین خوارکی نیز می‌تواند سودمند باشد. از آنجایی که در بلفاریت سوزش چشم‌ها و درد پلک وجود دارد استفاده از اشک مصنوعی و شاید کرومولین سدیم سودمند باشد.

مورد سؤال خانم شریفی دو حالت وجود خواهد داشت : الف) ژن کوررنگی روی یک کروموزوم و ژن هموفیلی روی کروموزوم دیگر مادر باشد. ب) ژن های کوررنگی و هموفیلی هر دو روی یک کروموزوم جنسی مادر باشد ($X^{ch}X$). در حالت اول پسرها بیمار بوده و دخترها حامل بیماریها خواهند بود. در حالت دوم نصف دخترها سالم و نصف آنها حامل بوده و نصف پسرها بیمار و نصف دیگر سالم خواهند بود. شجره نامه فرزندان آنها بصورتهای زیر خواهد بود :

الف - ژن کوررنگی روی یک کروموزوم و ژن هموفیلی روی کروموزوم جنسی دیگر مادر باشد.

ب - ژنهای غیر طبیعی هر دو روی یکی از کروموزومهای جنسی مادر باشد.

شکل (۱) : اثرات تحریکی GM - CSF و IL - ۳ روی سلولهای خونساز (haemopoietic cells).

بطور کلی خواص اینتلرلوکین - ۲ باعث شده که کاندیدای خوبی برای مصرف در مواردی باشد که تولید سلولهای خونساز زیر مقدار طبیعی است.
▼ - خانم لیلا شریفی از زنجان اطلاعاتی از بیماریهای کوررنگی و هموفیلی خواسته‌اند و پرسیده‌اند که اگر دختری حامل ژن کوررنگی و هموفیلی با پسری سالم ازدواج کند ژنتیک فرزندان آنها چگونه خواهد بود.

□ در پاسخ خانم شریفی عرض می‌کنیم که کوررنگی (Colour blindness) و هموفیلی (نوع A و نوع B) از بیماریهای ژنتیکی وابسته به جنس (Sex - linked inherited disorders) هستند. در